

L'Orquestra Simfònica Sant Cugat se suma als homenatges a Wagner i Verdi que es fan arreu del món

La formació musical santcugatena, i la soprano Júlia-Farrés Llongueras, també santcugatena, han ofert un variat repertori d'obertures, intermezzos i àries d'òpera, especialment de Richard Wagner (1813-1883) i de Giuseppe Verdi (1813-1901), amb motiu del bicentenari del seu naixement.

Aquest any 2013 que ja s'atansa a la recta final, una munió d'orquestrats d'arreu del món han organitzat concerts amb repertori de Richard Wagner i de Giuseppe Verdi, ja que s'escau el 200 aniversari del naixement de tots dos compositors. L'Orquestra Simfònica Sant Cugat no n'ha estat una excepció. Avui ha ofert al Teatre-Auditori Sant Cugat -on des de la temporada

1996-97 compta amb un cicle estable de concerts- la proposta "El món de l'òpera", amb diverses obres de tots dos compositors. De Wagner, ha ofert les obertures de "Tannhäuser" i de "Rienzi", i de Verdi "Addio del pasato", de "La Traviata", i l'obertura de "Nabuco". Una projecció audiovisual creada a propòsit els ha recordat.

La formació musical santcugatena també ha ofert l'obertura

de les que són probablement les dues òperes més interpretades arreu del món, "La flauta màgica", de W. A. Mozart (1756-1791), composta l'any 1791, i "Carmen", de George Bizet (1838-1875), estrenada a París el 1875, i dues peces de Giacomo Puccini (1858-1924): "La tragèdia" -una obra de joventut del compositor italià, una petita joia, que pertany a l'òpera "Le Villi"- i "Vals Mussetta", de "La Bohème". A més, l'Orquestra Simfònica Sant Cugat ha interpretat "Intermezzo", de l'òpera "Cavalleria Rusticana", de Pietro Mascagni (1863-1945), i "L'ària de la lluna", de "Rusalka", d'Antonín Dvorák (1841-1904).

Ja fora de programa, com a bis, l'Orquestra ha interpretat l'"Ària de les joies", del "Faust", de Charles Gounod (1818-1893), una peça que es va estrenar el 1859 com a òpera còmica (és a dir, amb diàlegs parlats) i que

després el mateix compositor va convertir en la seva forma més coneguda, amb recitatius cantats.

El concert ha estat dirigit, com és habitual, per Josep Ferré, director titular de l'Orquestra Simfònica Sant Cugat des dels seus inicis. Hi ha participat la soprano santcugatena Júlia Farrés-Llongueras, que ja ha cantat amb l'Orquestra Simfònica Sant Cugat en més d'una ocasió.

Júlia Farrés-Llongueras, soprano

Júlia Farrés-Llongueras (Sant Cugat del Vallès, 1980) va realitzar els estudis de cant amb Maty Pinkas, catedràtica de cant de l'Acadèmia Estatal Superior de Sofia, Bulgària; va perfeccionar els estudis amb Renata Scottto a l'Opera Studio de l'Accademia Santa Cecilia de Roma. L'any 2010 va ser premiada al Concours International de Belcanto Vincenzo Bellini (París) i al Premio Internaziona-

le di Santa Chiara (Nàpols).

Farrés-Llongueras ha cantat com a solista amb l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya, l'Orquestra Nacional Clàssica d'Andorra, la Prague Philharmonic Orchestra, la Berlin Kammerorchester, l'Orquestra del Festival "Rencontres Musicales de Puteaux", l'Orchestra Città di Ferrara, l'Orquestra Simfònica de València, el Grup Instrumental de València, l'Orquestra Simfònica del Vallès i l'Orquestra Simfònica Sant Cugat. Ha participat al darrer Festival Castell de Peralada -a l'òpera "Das Liebesverbot" (Richard Wagner), en la qual ha interpretat el rol d'Isabella- i fa poc ha fet una gira a Alemanya amb el grup "Esclats Percussió", amb el qual ha estrenat l'obra "La sombra de mi alma", de Roland Schmidt, basada en textos de Federico García Lorca.

L'expressiva soprano Júlia Farrés-Llongueras, a la primera part del concert d'aquesta nit. Just al darrera, Josep Ferré, director titular de l'Orquestra Simfònica Sant Cugat.

Per Nadal, tornen els valsos i danses

Quan arriba el Nadal, nombrosos melòmans esperen la celebració del concert de valsos i danses de l'Orquestra. L'espectacle, que inclou unes quantes dosis d'humor, ja és una tradició molt arrelada... quasi com les mateixes festes. **Del Festival de valsos i danses se'n faran dos concerts al Teatre-Auditori Sant Cugat, els dies 27 i 28 de desembre.** Prèviament, **el 26 de desembre, s'haurà fet a Premià de Mar** (a l'Associació Cultural i Centre L'Amistat). L'Orquestra Simfònica Sant Cugat **també oferirà aquest programa als municipis de Castelldefels** (Teatre Plaza, 29 de desembre) i de **Manresa** (Teatre Kursaal, 12 de gener).

Concert de la Jazz Tritó Band

La Jazz Tritó Band oferirà el **14 de desembre, a les 12:00 hores, a l'Aula Magna del Conservatori Municipal de Música Victòria dels Àngels de Sant Cugat**, un concert-conferència, amb un variat repertori de peces interpretades amb estils com ara el swing, el bebop, el cool, el hardbop, el free jazz i el funk. Hi participaran Matthew Simon (trompeta), Claudio Marrero (saxo), Sebastià Rio Serracarbasa (trompa), Pep Figueras (bateria) i Pep Coll (baix). La proposta forma part del Calendari d'activitats per a socis i simpatitzants de l'Orquestra Simfònica Sant Cugat. **Per assistir-hi cal confirmar l'assistència al tel. 935893193 o a www.simfonica.cat.**

Els músics

Els músics de l'Orquestra Simfònica Sant Cugat que han interpretat el concert d'avui són:

Dani Arias Romeo, Nausica Berni Martín, Julià Borràs i Querol, Joan Bosch Daniel, David Calvet Amaro, Oriol Capdevila Morro, Francesc Castillo Martínez, Morelba Eduardo Muñoz, Marta Escoz i Balaguer, Teresa Espuny Pujol, Oriol Ferré i Puntos, Violeta Ferré i Puntos, Albert Flores Freixanet, Jordi García Navarro, Geert Hendrik Krosenbrink, Sergi Huerta Marin, Momo Ko Furukawa, Francisco León Pastor, Beatriz Lizarte Martín, Gemma Llorens Galbany, Jairo Londoño Valencia, Mario Markovich Trailovich, José Martí Placer, Albert Martín Flores, Lluís Martínez Martínez, Víctor Mateo Nebot, Enric Mestre Gras, Lutz Mittermüller, Meritxell Nicolau Teixidó, Vasil Nikolov Spasov, Eloi Ortells Segarra, Eva Panyella Callao, Andrea Peirón Martín, Joaquim Peláez Aldana, Ramsès Puente Mato, Laia Pujolasos Casadevall, Carles Rambla Tió, Artur Regada Matas, Sebastià Rio Serracarbasa, Roger Roca Gracia, Toni Rocosa Girbau, Cristina Romaní Quinto, Marina Romo Vivancos, Aloma Ruiz Boada, Eric Sánchez Hurtado, Mayte Santos Pérez, Guillem Serra Llorens, Albert Serra Oller, Paula Sirvent Raga, Natsuko Sugao, Maria Ugarte López-Herce i Eric Willy Galobardes.

Orquestra Simfònica Sant Cugat
Director artístic: Josep Ferré.
Administració: Marta López.
Imatge corporativa: Violeta Ferré.
Regidor: Joan Berlanga.

La màgia de l'òpera

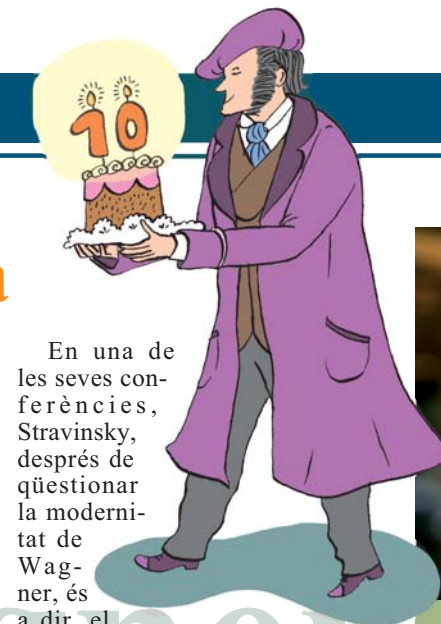
L'òpera és un món fascinant. Quan hi entrem ja no podem sortir-ne; si més no, no sortirem de la mateixa manera que hi vàrem entrar. Sortirem més feliços, més apassionats, potser una mica més cultes i, sens dubte, més sensibles a la bellesa i a històries tan màgiques com la de *La flauta màgica* de Mozart, estrenada dos mesos abans de la mort del compositor. Hi ha un abans i un després d'aquesta òpera meravellosa plena de referències maçòniques, d'argument fantàstic i curulla de simbologia potser només accessible als prou informats o fins i tot als iniciats. La seva obertura està escrita en mi bemoll major, una tonalitat amb tres alteracions a l'armadura, dominada per la tercera nota a partir del do, que comença amb tres acords ascendents... El tres, nombre màgic ple de ressonàncies religioses que, a més, a la maçoneria és el símbol masculí, domina aquesta peça magistral. Una peça que comença amb un Adagio solemne, gairebé hieràtic, d'un cert to ritual, seguit per un Allegro vibrant, en el qual un tema principal va passant per l'orquestra d'una secció a una altra, d'uns instruments a uns altres. Potser la seva bellesa esdevé més gran si coneixem el significat profund d'aquesta música, però només escoltant-la podem apreciar quelcom sublim i alhora profundament humà.

Ben diferent és la màgia que ens evoca l'obertura de *Carmen* de Bizet, una màgia que ens porta a una història de passions desfermades però que també compta, com l'obra l'anterior, amb una certa simbologia. L'obertura s'articula al voltant dels tres

temes principals de l'obra que també tenen una plasmació musical clara: la *corrida* (és a dir, la cursa de braus), el *torreador* (personatge important en el drama, per bé que no màxim protagonista) i la fatalitat (el destí, on semblen veure's empesos els participants en la trama). Un folklore més imaginari que no real (Bizet mai no va ser a Espanya, on passa l'acció) dona un toc evocador i colorista a una música que ens atrapa des del primer moment.

Al segon acte de *La bohème* de Puccini trobem l'encisador vals "Quando men vo soletta per la via" que canta Musetta quan arriba a la terrassa d'un cafè i veu Marcello, el seu antic amant, assegut amb un grup d'amics. Ella vol seure amb ells i crida l'atenció de Marcello amb aquest vals. Ambdós s'adonen que encara s'estimen. L'escena, presidida per una melodia bellíssima, és d'un gran lirisme. El mateix podem dir de l'Intermezzo de *Cavalleria rusticana*, de Mascagni. El triomf que un jove i molt jove Mascagni aconseguí amb aquesta òpera el reconegué ell mateix així: "Ha estat una llàstima que la meua primera òpera fos *Cavalleria rusticana*. Vaig ser coronat abans de ser rei". Puccini també aconseguí un gran èxit amb *Le Villi*, també juvenil, que no fou més que el principi de tot un reguitzell d'obres mestres alhora que òperes realment populars. Al seu temps, *Le Villi* va ser lloada per conciliar l'escriptura simfònica "moderna" i la melodia operística "tradicional"; és a dir, Wagner i Verdi. El fragment programat avui forma part d'un extens intermezzo en dues parts, la primera de les quals és *L'abbandono* i aquest n'és el segon.

Del primer acte de *Rusalka*, la gran òpera de Dvorák, destaca la inspirada "Ària de la lluna", on Rusalka, filla del geni de les aigües, confia a la lluna un secret: està enamorada d'un ésser humà amb una expressió musical tendra i lírica, veritablement poètica i de gran exquisidesa.

En una de les seves conferències, Stravinsky, després de qüestionar la modernitat de Wagner, és a dir, el suposat progressisme del compositor alemany que el rus identificà amb "decadència", es preguntava què és el progrés, i en el decurs de la seva reflexió cità el que ell anomenà "l'admirable consigna de Verdi: *Torniamo all'antico e sarò un progresso*". Stravinsky, a més, digué: "M'estimo més Verdi que tota la música del segle XIX". Tot i això, reconeixia en Wagner "un gran talent" i constata que "el verí del drama líric" (al·lusió explícita a l'òpera wagneriana) va arribar a "filtrar-se fins a les venes d'aquest colós que és Verdi".

Certament, Verdi i Wagner protagonitzaren l'òpera del segle XIX, cadascú a la seva manera, amb pàgines personals encara juvenils que ens parlen d'un ric i esperançador esdevenidor en ambdós casos (com les obertures de *Nabucco* i de *Rienzi* de l'un i de l'altre, ambdues del mateix any, 1842), on ja es perfilen dos estils ben diferents que s'aniran desenvolupant de manera brillant. Els fragments de *Tannhäuser* i de *La traviata* que s'han interpretat avui ja ens il·lustren sobre la plena maduresa de dos veritables genis.

Josep Pascual

Júlia Farrés-Llongueras

Soprano

"La veu és un instrument pràctic perquè el portes a dins... i molt delicat"

-Què la va portar a estudiar música?

-De ben petita jo cantava tot el dia, saltava, ballava... De memòria, durant una temporada vaig cantar al Grup Xàfec, que pertanyia al Club Muntanyenc Sant Cugat. Crec que els primers records que tinc de la sensació de passa-m'ho bé tot cantant són d'aleshores. Quan jo tenia uns 9 o 10 anys, els meus pares em van inscriure a l'Escola Municipal de Música de Sant Cugat.

-I què la va portar a escollir aquest instrument, la veu, el més antic de tots?

-Els pares em van donar l'opció que provés si m'agradava estudiar cant. En un principi vaig combinar el cant amb els estudis de piano i de violí a l'Escola de Música, que llavors ja es deia Victòria dels Àngels, però quan vaig entrar a la universitat per estudiar magisteri musical vaig decidir deixar de banda el violí per centrar-me en el piano i el cant.

-I el piano, el continua tocant?

-De vegades m'agrada seure davant del piano i tocar una estona perquè em relaxa. Però he perdut molta agilitat de dits.

-Tornem a la veu... Què és, al seu parer, el més difícil d'aquest instrument?

-La veu és un instrument que portem a dins. No l'hem de carregar, com passa amb els altres instruments. Per això és pràctic. Però és també molt delicat: si et trobes malament, a causa d'un simple refredat, es pot veure molt afectat. D'altra banda, moltes qüestions de tècnica són difícils d'explicar perquè no es veuen.

-Podria posar-nos algun exemple?

-A un estudiant de cant se li diu... "Obre el coll". "Molt bé, però com ho faig?", respon. I ha d'anar aprenent imitant el professor... Això passa amb molts altres aspectes: com expliques a l'alumne que ha d'aixecar el paladar, que ha de notar l'aire com entra als pulmons...? Els altres instruments tenen altres dificultats, esclar, però, per exemple, en el cas del piano, és més senzill ensenyar a un estudiant a articular correctament els dits, a col·locar bé l'esquena o a posar el pedal correctament.

-Vostè ha actuat en altres ocasions amb l'Orquestra Simfònica Sant Cugat. Quins records en té?

-El record més proper que tinc és de la passada Festa Major, quan vaig acompanyar la Coral La Lira en un parell de peces, juntament amb l'Orquestra. Va ser un concert molt festiu, com pertoca a tot concert de Festa Major, un dia molt bonic.

Propers concerts de l'Orquestra

- **26 de desembre:** Concert de Nadal. Festival de valsos i danses. Associació Cultural i Centre L'Amistat de Premià de Mar.
- **27 de desembre:** Concert de Nadal. Festival de valsos i danses. Teatre-Auditori Sant Cugat.
- **28 de desembre:** Concert de Nadal. Festival de valsos i danses. Teatre-Auditori Sant Cugat.
- **29 de desembre:** Concert de Nadal. Festival de valsos i danses. Teatre Plaza de Castelldefels.
- **12 de gener:** Concert de Nadal. Festival de valsos i danses. Teatre Kursaal de Manresa.

Propers espectacles al Teatre-Auditori

- **30 de novembre:** *Smiley*, de Guillem Clua (teatre).
- **1 de desembre:** *Sí, Primer Ministre*, d'Antony Jay i Jonathan Lynn (teatre).
- **5 de desembre:** *Pitingo* (música).
- **13 de desembre:** *Geronimo Stilton. El Musical del Reino de la Fantasía* (musical).
- **19 de desembre:** *Atletes, baixin de l'escenari*. Manel (música).
- **20 de desembre:** *Maridos y mujeres*, de Woody Allen (teatre).

Patrocinador
Fundador

FUNDACIÓ JESÚS SERRA
Grup CATALANA OCCIDENT

Generalitat de Catalunya
Institut Català de les Indústries Culturals

Informació:

Tel. 93 589 31 93
music@simfonica.cat
www.simfonica.cat

Fundació Privada
MÚSICA SIMFÒNICA I DE CAMBRA

SOCIS PROTECTORS:

Avant Grup Autocars
Bermicarn-Tubau
Campmany Dona Home
Inura Iniciatives
Gràfiques Celler
Òmnium Cultural
Pedra i Sang
Rotary Club Sant Cugat
Sacum

Orquestra Simfònica
Sant Cugat

Número 56
Dipòsit legal: B-50580-2003.

Edita: Fundació Privada Música Simfònica i de Cambra.
Presidenta: Flora Puntos i Cabero.

Membres de la Junta de l'Associació Orquestra Sant Cugat i del Patronat de la Fundació Privada Música Simfònica i de Cambra: Josep Maria Ferré i Bofarull, Josep Ferré i Rovira, Josep Jové i Sotorres, Lutz Mittermüller, Francesc Puntos i Amorós, Flora Puntos i Cabero, Joaquim Sans i Oliveró, Ruffo Ventura i Aspas.

Carrer dels Marges, 25, local.
08172 SANT CUGAT DEL VALLÈS.
Tel. 93 589 31 93
Fax. 93 589 32 54

music@simfonica.cat
www.simfonica.cat

Direcció: Daniel Romani.
Fotografia: Mané Espinosa.
Disseny gràfic: Isabel Núñez.
Il·lustració: Marta Balaguer.